

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Action Shap

ကိုးဘုတ်အင်မော်တယ်

(ရုအန်)

(Chapter 181 - 195)

စာစဉ် - ၁၃

Chapter 181

ဝိရောဓိ

ရွာသားများ သူတို့ကို ကူညီထားသောကြောင့် ရှောင်းရွယ်ယင် မီးငြိမ်းကူ ပြီး ဒဏ်ရာရသူများကို ဝိုင်းသယ်ပေးနေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ပြုကျလုနီး သော အမိုးများကိုလည်း နွယ်များဖြင့် ထောက်ပေးသေးသည်။

ဇူအန်ကတော့ သူတို့ကိုဝိုင်းမကူဘဲ လယ်ကွင်းဘက်ကို ဦးတည်သွား လိုက်သည်။ ရှောင်းရွယ်ယင် သူ့ကို လှမ်းခေါ်ချင်သော်လည်း ဇူအန် နောက်ကျောကိုကြည့်၍ စုပ်သတ်လိုက်မိသည်။

ဘယ်လိုတောင် သဘောထားသေးရတာလဲ။ အရင်ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ရွာသားတွေကို အခုထိ အငြိုးထားနေသေးတာလား။

ဇူအန် လယ်ကွင်းထဲက အလင်းဆုံးနေရာကိုသွား၍ သူ့မှတ်ဉာဏ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို အတည်ပြုချင်သည်။

ဥက္ကာပျံခဲက အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ကွဲသွားပြီး အကြီးဆုံးအစိတ်အပိုင်းက ရွာ၏ ကီလိုမီတာတစ်ဝက်အကွာတွင် ကျသွားခြင်းပင်။ အဝေးကတောင် အပူချိန်ကို ခံစားနေရ၍ ဇူအန် ကီဖြင့် အကာအကွယ်ယူလိုက်သည်။

ဒါတောင် ကျင့်ကြံမှုအဆင့်နိမ့်သောကြောင့် အနီးကို မကပ်နိုင်ပေ။ အနီး တွင် မီးလောင်မှုများရှိသေး၍ ဇူအန်အဝေးတွင်သာ ရပ်နိုင်လေသည်။ သို့သော်လည်း ဇူအန် ရှာနေသောအရာကို တွေ့လိုက်သည်။

ဥက္ကာပျံမျက်နှာပြင်ပေါ်က စာကြောင်းများကြောင့် ဇူအန် မျက်နှာ

ထူးဆန်းသွားသည်။ မိုးကောင်းကင်က တကယ်ပဲ တည်ရှိတဲ့အရာလားဟု ဇူအန် ခေါင်းမောကြည့်မိသည်။

လေးလံသောစိတ်ဖြင့် ရွာထဲ ပြန်လာလိုက်သည်။ ရှောင်းရွယ်ယင် သူ့ကို အသာဆွဲကာ

"ရှင်ဘယ်သွားနေတာလဲ။ အခုပြန်ရောက်လာပြီဆိုတော့ ရွာသားတွေကို တစ်ချက်ကူလိုက်ဦး"

သို့သော် ဇူအန် ခေါင်းယမ်း၍ ပြန်ဖြေသည်။

"ဘာထူးလဲ။ ငါတို့က ရလဒ်ကိုမှ မပြောင်းနိုင်တာ။ အကုန် အလကားပဲ" ရှောင်းရွယ်ယင်က စိတ်တိုသွားသည်။

"ရှင်ဘယ်လို လုပ်နိုင်ရတာလဲ။ ဟုတ်တယ်။ သူတို့က ရှင့်ကို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းဆက်ဆံပေမဲ့ အဲ့တာက ဒီတိုင်းပြည်ရဲ့ ဥပဒေကြောင့် ဖြစ်ရတာလေ။ အဲ့တာပြီးတော့ သူတို့ကြင်နာမှုကို ပြသေးတာပဲ။ ကျွန်မတို့ကို ရေနဲ့ ဆေးတွေ ပေးသေးတယ် မဟုတ်ဘူးလား"

"မင်းအတွက်တော့ ဟုတ်တာပေါ့" ဇူအန် ပြန်ဖြေသည်။

ရှောင်းရွယ်ယင်က ကြောင်သွားသည်။

"ရှင်အဲ့တာကို ရန်ငြိုးထားနေတာတော့ မဟုတ်ဘူးမလား။ ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး အဲ့လောက် သဘောထားမသေးလို့ မရဘူးလား"

"အခု အဲ့ဒါက ပြဿနာမဟုတ်ဘူး။ ဘာလုပ်လုပ် အကုန်လုံး အလဟဿဖြစ်မှာပဲ။ မင်း ခဏနေ သိလိမ့်မယ်" ဇူအန် ပြန်ဖြေသည်။

"မင်းကို အကြံတစ်ခု ပေးလိုက်မယ်။ ဒီနေရာမှာ ခွန်အားဖြုန်းတီးမနေနဲ့"

"ရှင့်ကိုတော့ ပြောမနေတော့ဘူး" ရှောင်းရွယ်ယင် ဆူပူ၍ ရွာသွားများကို ဆက်ကူညီလေသည်။

သင်သည် ရှောင်းရွယ်ယင် ထံမှ အမျက်ပွင့် ၁၁..၁၁..၁၁..၁၁...ရယူလိုက်သည်။

ဇူအန် ရလာသောအမျက်ပွင့်များကိုကြည့်၍ ရယ်လိုက်မိသည်။

သူက ငါ့ကို တကယ်ကြီး အခဲမကျေဖြစ်နေတာပဲ။

ခေတ္တအကြာ အဝေးမှ မြင်းခွာသံများ ထွက်လာသည်။ မကြာခင် အရာရှိတစ်ဦး တပ်သားများနှင့်အတူ ရောက်လာသည်။

ရွာသားများ မတည်မငြိမ်ဖြစ်လာကြသည်။ ဘာပဲပြောပြော ဒီခေတ်တွင် အရာရှိများနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်းက ကောင်းသောအရာမဟုတ်ပေ။ ရွာသူကြီး အမြန်ရှေ့တက်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"အရာရှိဝမ် ဘာကိစ္စရှိလို့များပါလိမ့်"

"ဒီလို ဥက္ကာပျံခဲကျပြီးတာတောင် ငါက မလာလို့ရမလား။ ငါ တော်ဝင်လွှတ်တော်ကို အမြန်ချက်ချင်း သတင်းပို့ရမှာ" အရာရှိက ရွာသူကြီးကို အဖတ်မလုပ်ဘဲ အချက်ပြ၍ တပ်သားများကို အရှာလွှတ်လိုက်သည်။

ရွာသူကြီးက တွေဝေပြီး ဆက်မေးသည်။

"အရာရှိ ဝမ် ကြည့်ပါဦး။ ဒီတစ်ခေါက် ကျုပ်တို့ရွာက အသေအကျေများတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်တိုင်းနီးပါး မီးလောင်ပြာကျသွားတာ။ ဒီအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင် ကျုပ်တို့ရွာကို ထောက်ပံ့ကြေးလေးဘာလေး..."

သို့သော် သူ့စကားမဆုံးခင် အရာရှိဝမ်က ဖြတ်ပြောသည်။

"အခုချိန်မှာ တော်ဝင်လွှတ်တော်ရဲ့ ဘဏ္ဍာငွေက ကျပ်တည်းနေတယ်။ အခုချိန် မြောက်ဘက်နယ်စပ်မှာ အခြားလူမျိုးတွေနဲ့ စစ်ဖြစ်နေပြီးတော့ နန်းတော်နဲ့ တော်ဝင်သင်္ချိုင်းဆောက်ဖို့အကုန်လုံးက ငွေလိုတယ်။ ဒီလို ရိုးရိုးပြဿနာမျိုးကို မင်းဘာသာ ဖြေရှင်းနိုင်သင့်တယ်။ ဒီလို အသေးအမွှား

အတွက် လွှတ်တော်ကို အပူမပေးနဲ့"

ရွာလူကြီး စိတ်ပူပန်လာပြီး ပြန်ဖြေသည်။

"ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ အထွက်နှုန်းက ဒီနှစ်နည်းပြီး အိမ်တွေအားလုံးလည်း မီးလောင်.."

တပ်သားတစ်ယောက် ဒရောသောပါးပြေးလာပြီး သူ့စကားကိုဖြတ်ကာ သတင်းပို့လိုက်သည်။

"သတင်းဆိုး ဝမ်သခင်"

အရာရှိဝမ် တပ်သားကိုကန်၍ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

"အမူအရာလေး ဘာလေးထိန်း"

တပ်သားက အကန်ခံလိုက်ရသောနေရာကို ပွတ်၍ ဥက္ကာပျံကျရာ ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးလိုက်ပြီး

"အဲ့..အဲ့ဒီမှာ..ဥက္ကာပျံပေါ်မှာ... စာလုံးတွေ"

"စာလုံးတွေ ဟုတ်လား" အရာရှိဝမ် မျက်လုံးလက်သွားသည်။ သူက တပ်သားပြရာကို အမြန်သွားလိုက်သည်။

နမိတ်ကောင်းတဲ့ စာလုံးဆို အထက်ကိုတင်ပြလိုက်ရင် မင်းကြီးက ငါ့ကို ကျိန်းသေ ရာထူးတိုးပေးမှာပဲ။

ဥက္ကာပျံပေါ်မှာ ဘာရေးထားလဲဆိုတာ အရေးမကြီးဘူး။ အဲ့တာက စာပေ ပညာရှင်တွေ လုပ်ရမယ့်အလုပ်။ သူတို့ပါးစပ်ထဲမှာ ပုံမှန်စာသားကတောင် ချင်ခေတ်အတွက် ကံကောင်းတဲ့စာသားတွေ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကောင်းကင်မှလာသော စာလုံးဆိုတာက အရေးကြီးသည်ပင်။

တပ်သားများလည်း အရာရှိဝမ်နှင့်အတူ လိုက်သွားပြီး စပ်စုသောရွာသွားများလည်း ပါသွားကြသည်။ ချန်ဝေ့ သူ့အဖေကိုတွဲပြီး နောက်ကလိုက်ရန်

ပြင်လိုက်သည်။ တိုးတိုးဖြင့်

"အဖေ ဘာလို့ အဲဒီမောက်မာတဲ့ အရာရှိကို တောင်းဆိုနေတာလဲ။ သူ ကျုပ်တို့ကို ကူဖို့ ငွေထုတ်ပေးမှာ မဟုတ်တာ သေချာနေတာပဲကို။ အဖေ မေးတော့ရော အရှက်ခွဲခံရတာပဲ အဖတ်တင်တယ်"

ရွာသူကြီးက သက်ပြင်းချ၍

"အနည်းဆုံး စမ်းကြည့်တာပေါ့။ ရွာသားတွေအတွက် ငါ့ရဲ့ မာနနဲ့ သိက္ခာ က ဘာအရေးလဲ"

ချန်ဝေ့ သပ်ပြင်းချကာ အရာရှိဝမ်နောက်ကျောကို အမုန်းဖြင့် ကြည့်လိုက် သည်။

အရာရှိဝမ်က ရာထူးတိုး၍ အမြင့်တက်ရန် စိတ်ကူးယဉ်နေပြီး နောက်ဆုံး စာကြောင်းများကိုမြင်သော် တောင့်ခဲသွားသည်။ ဆက်မရပ်နိုင် လောင်အောင် ခြေထောက်များ ထုံကျင်လာကာ ကျောရိုးမှတစ်ဆင့် စိမ့်အေးလာသည်။

သူ့နောက်လိုက်များ ရင်ဘတ်ကို ပွတ်သပ်ပေးပြီးမှသာ ထိပ်လန့်မှုမှ သတိ ပြန်လည်လာခြင်းပင်။

"ဒီ..ဒီစကားတွေ ဘယ်သူထွင်းတာလဲ" အရာရှိဝမ် အော်လိုက်သည်။ ရွာသားများကို လက်ညှိုးထိုးကာ

"မင်းတို့အပြစ်ကို ဝန်ခံတာ ကောင်းလိမ့်မယ်။ မဟုတ်ရင် မင်းတို့တစ်ရွာ လုံး တစ်ယောက်မှ အသက်ရှင်လျက် ထွက်သွားဖို့မကြံနဲ့"

ရွာသူကြီးက ဘာဖြစ်နေလဲ နားမလည်၍ လူအုပ်ကိုကျော်ကာ ဥက္ကာပျံကို ကြည့်လိုက်သည်။ စာကြောင်းမှာ

"တည်ထောင်သူ ဧကရာဇ်သေအံ့..တိုင်းပြည်လည်း ကွဲအံ့"

"ဒ..ဒါ..ဒါက" ရွာသူကြီး တုန်ရင်လာ၍ မေ့လဲကာ မြေပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။ ချန်ဝေ့အမြန် လှမ်းထိန်းလိုက်၍သာ တော်ပေသည်။

"ခင်ဗျား မေ့လဲသွားတာနဲ့ အကုန်ပြီးသွားပြီလို့ ထင်နေတာလား"

အရာရှိဝမ်က ဒီကိစ္စကို လွယ်လွယ်အလွတ်မပေးနိုင်ပေ။ တစ်ခြား စာကြောင်းဖြစ်ပါက နမိတ်ကောင်းသော စကားအဖြစ် လှည့်လိုက်၍ရသော်လည်း ဒီစကားများက ဧကရာဇ်အတွက် တိုက်ရိုက်ပြောနေခြင်းပင်။ သူဘယ်လောက်ရဲတင်းတင်း ဒီစကားကိုတော့ မပြောရဲပေ။

"ကျုပ်အဖေ တကယ်မေ့လဲသွားတာဗျ" ချန်ဝေ့ ဒေါသထွက်သွားသည်။

"သူမေ့လဲတာ မမေ့လဲတာ ငါဂရုမစိုက်ဘူး။ ဒီကိစ္စကို အဆုံးထိ ငါလိုချင်တယ်။ မဟုတ်ရင်မင်းတို့ တစ်ယောက်မှ လွတ်မယ်မထင်နဲ့"

ထိုစကားများပြော၍ အရာရှိဝမ် မှော်ကြေးမုံကိုထုတ်ကာ အထက်ကို သတင်းပို့လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဇူအန်မှာ ဘေးမှ အသာလေး ကြည့်နေလေသည်။ ထိုမှန်က အရင်ဘဝ video call နှင့် ဆင်တူကြောင်း တွေ့လိုက်၍ အံ့သြနေသည်။ ကျင့်ကြံခြင်းလောကတွင် သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာမရှိလည်း ကမ္ဘာပတ်နိုင်နေသည်။

အရာရှိဝမ်က ခေါင်းငုံ့ကာ မှန်ထဲမှလူကို သတင်းပို့နေသည်။ သတင်းပို့ပြီးသော် မှန်ကိုပြန်သိမ်း၍ ရွာသားများကို ဒေါသတကြီး ကြည့်လိုက်သည်။

"ရွာသားတစ်ယောက်ချင်းစီကို သေချာ စစ်မေးလိုက်။ ဒီစာကြောင်းကို ဘယ်သူထွင်းသွားလဲ သိအောင်လုပ်ရမယ်။ မဟုတ်ရင် မင်းတို့အားလုံး သေပြီပဲ"

ထိုစကားများကြားသော် ရွာသားများ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။ သူတို့က စပ်စုရုံသာဖြစ်သော်လည်း ပြဿနာတက်လိမ့်မည်ဟု ထင်မထားကြ

"အဲ့တာကျုပ်တို့ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့က မီးငြိမ်းရင်း အလုပ်ရှုပ်နေတာ"

"ကျုပ်တို့က စာတောင်မဖတ်တတ်တာ။ ရေးဖို့ဆို အဝေးကြီး"

"ကျုပ်တို့ မှားယွင်းစွတ်စွဲခံရတာပါ။ ကျုပ်မျက်စိကန်းနေတာ လူတိုင်းသိတယ်"

ရွာသားများ ချက်ချင်း အော်ဟစ်တောင်းပန်နေကြသည်။

ရှောင်းရွယ်ယင် ဇူအန်လက်ကို ဆွဲ၍ မေးလိုက်သည်။

"ဘယ်သူထွင်းတာလဲ မြင်လိုက်လား။ ကျွန်မက မီးငြိမ်းရင်း အလုပ်များနေလို့ ဘာဖြစ်နေလဲ မသိလိုက်ဘူး။ "

ဇူအန် ရင်လေးစွာ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

ရွာသားတစ်ဦးက ဇူအန်ကို လက်ညှိုးထိုး၍အော်လိုက်သည်။

"ဒီလူ အစောက ဒီနေရာကို လာတာ ကျုပ်တွေ့လိုက်သလိုပဲ"

"အမှန်ပဲ ဒီလူနှစ်ယောက်မှာ သံသယဝင်စရာ နောက်ခံတွေနဲ့။ သူတို့ လုပ်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

လူများစွာ သဘောတူကြသည်။ သူတို့အသက်ဘေးနှင့်ရင်ဆိုင်ရသော် ဘယ်သူ့ကိုမဆို အပြစ်တင်ဖို့ ဝန်မလေးပေ။

ရှောင်းရွယ်ယင် ကြောင်သွားသည်။ သူမက စေတနာဖြင့် ကူညီခဲ့သော်လည်း ဒီလိုမျိုး တုံ့ပြန်ခံရသည်။

"ဒါက လူတွေရဲ့ သဘာဝပဲ။ ဒါကို သင်ခန်းစာလို့မှတ်" ဇူအန် ထပြောသည်။

ရှောင်းရွယ်ယင် ဇူအန်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြည့်၍

"ဟမ့် ရှင်ကပဲ ဉာဏ်အလင်းရသလို လာပြောနေတယ်။ လူကဖြင့် အဲလောက် အသက်မကြီးသေးဘဲနဲ့"

"ဒါက အသက်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ။ တစ်ချို့လူတွေဆို ဆယ်စုနှစ်အများကြီး နေတာတောင် ငတုံးတွေလိုပဲ" ဇူအန် တပ်သားများ၏ အခြေအနေကို ကြည့်ရင်း ပြန်ဖြေသည်။ လိုအပ်လျှင် ဖောက်ထွက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီး သားပင်။

ရွာသားများ၏ သက်သေခံမှုကြောင့် အရာရှိဝမ် သူတို့ကို ကြည့်လာသည်။ တပ်သားများကလည်း ပတ်ပတ်လည်ကို ဝန်းရံ၍ ထွက်မပြေးနိုင်အောင် ကာလိုက်သည်။

ဇူအန် ဖောက်ထွက်ရန် လှုပ်ရှားဖို့မစခင် အရာရှိဝမ်မျက်နှာတွင် သံသယ အမူအရာတစ်ခု ပေါ်လာပြီး အော်ရယ်လိုက်လေသည်။

"အာ..စစ်ဆေးရေးအရာရှိ ခင်ဗျားကို ရှာနေတာကြာပြီ။ ဒီရောက်နေမယ် လို့ မထင်ထားဘူး"

"စစ်ဆေးရေးအရာရှိ ဟုတ်လား"ဇူအန် ကြောင်သွားသည်။ အရာရှိဝမ်က သူတို့ကို လှည့်စားရန် ထောင်ချောက်ဆင်နေခြင်းဟု တွေးလိုက် သော်လည်း ထိုသို့ဟုတ်ဟန်မတူပေ။ ဒီလို အဓိပ္ပာယ်မရှိသော အလိမ်အညာကို ပြောစရာအကြောင်း မရှိပေ။

ဂိမ်းတော်တော်များများ ဆော့ဖူး၍ ဒီအခြေအနေက ဇာတ်လမ်းဆက် သွားရန် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် လိုက်သည်။

အရာရှိဝမ်က ရွာသားများကို မျက်စောင်းခဲ့၍

"မင်းတို့ ဘာပေါက်ကရတွေ ပြောနေတာလဲ။ ဒီလူက တော်ဝင် လွှတ်တော်ရဲ့ စစ်ဆေးရေးအရာရှိ ပဲ။ သူက ဘယ်လိုလုပ် ဥက္ကာပုံပေါ် ဒီလို စာကြောင်း ထွင်းရမှာလဲ။ မင်းတို့စကားကို သတိထားပြော"

ရွာသားများကို ဆူငေါက်ပြီးနောက် ဇူအန် ဘက်လှည့်ကာ

"အရာရှိမင်း လွှတ်တော်က ဒီကိစ္စကို တစ်ရက်အတွင်း စုံစမ်းပြီးတင်ပြရ မယ်တဲ့။ မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့ ရာထူးအချခံရပြီး သေဒဏ်အပေးခံရမှာ။ ခင်ဗျားက ဒီနေရာမှာ ရာထူးအကြီးဆုံးဆိုတော့ ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားအမိန့်ကို ကျုပ်နာခံပါ့မယ်"

တစ်ခြားလူက တာဝန်ကို သူ့ခေါင်းပေါ်ပုံချနေကြောင်း ဇူအန်သိ သော်လည်း ကောင်းကင်စည်းကို ဖြေရန် အရေးကြီးအချက်ဖြစ်နိုင်၍ လက်ခံလိုက်သည်။

"ကောင်းပြီလေ။ ကျုပ်ဒီကိစ္စကို တာဝန်ယူလိုက်မယ်။ အိမ်တိုင်းကို တစ် ယောက်စီ ခွဲချုပ်ပြီး စစ်ဆေးလိုက်။ မဟုတ်ရင် သူတို့ အတူတူ ညာနေလိမ့် မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အရာရှိမင်း" အရာရှိဝမ် လက်ခါ၍ တပ်သားများကို အမိန့် ပေးလိုက်သည်။

အမိန့်ပေးပြီး ဇူအန်ကို ဖားရန်ပြင်လိုက်စဉ် မျက်နှာမရ ခြေထောက်ရ ဖြစ်သွားသည်။

"မင်းက ဒီမှာ ဘာကြောင်နေသေးတာလဲ။ ဒီမှာ လူလိုနေတာ မသိဘူး လား။ အမြန် အလုပ်သွားလုပ်ချေ။"

"ဟု..ဟုတ်ကဲ့" အရာရှိဝမ် တလေးတစား ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

နောက်လိုက်တစ်ယောက်လို အဆက်ဆံခံရသော်လည်း ဒီကိစ္စကို

လက်လွှဲပြီးဖြစ်၍ ဝမ်းသာနေသည်။ တစ်ခုခုမှားသွားရင်တောင် အကြီးဆုံး တာဝန်ယူတဲ့သူက စစ်ဆေးရေးအရာရှိသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

အရာရှိဝမ်ထွက်သွားမှ ရှောင်းရွယ်ယင် မနေနိုင်ဘဲ မေးလေသည်။

"ရှင်က ဘယ်တုန်းက အရာရှိဖြစ်သွားရတာလဲ"

"ဒါက ကောင်းကင်စည်းက ပေးတဲ့ နေရာ။ အဖြစ်နိုင်ဆုံးက ငါတို့ စာရေး သွားတဲ့လူကို ရှာပြီး အပြစ်ပေးရမယ်။ ဒါမှ ဒီစည်းကို ဖြတ်နိုင်မှာ" ဇူအန် ပြန်ဖြေသည်။

"ဟမ်..ဒါက လွယ်သလိုပဲ။ လူစည်းနဲ့ မြေစည်းကလောက် မခက်သလိုပဲ" ရှောင်းရွယ်ယင် စိတ်အေးသွားသည်။

"မင်းက သတိလက်လွတ် အဖြစ်မြန်လွန်းနေတာ။ ငါတို့သာ မဖြေရှင်းနိုင် ရင် ချင်ခေတ်ဥပဒေအရ ငါတို့သေဒဏ်အပေးခံရလိမ့်မယ်။ အရာရှိဝမ်က လက်ထောက်အဖြစ်ပဲ လုပ်တာဆိုတော့ အများဆုံးမှ ရာထူးပြုတ်ရုံပဲ။ မဟုတ်ရင် သူဘာလို့ ငါဒီမှာရှိနေတာ ဒီလောက်ပျော်နေတယ် ထင်လဲ"

"ဒါပေမဲ့ ဒါက အဆိုးဆုံးအခြေအနေရောက်မှ မဟုတ်လား။ ရွာထဲမှာ ဒီ လောက်လူနည်းနည်းပဲရှိတော့ သိပ်မခက်ပါဘူး။ ပြီးတော့ တရားရုံး တပ်သားတွေထဲ ကျွမ်းကျင်တဲ့ စစ်မေးသူတွေ အများကြီးရှိတာပဲ။ သတင်း တစ်ချို့ရလောက်ပါတယ်" ရှောင်းရွယ်ယင် ပြန်ဖြေသည်။

"ပြီးတော့ ကျွန်မက လူတစ်ချို့ကို သိထားပြီးသား။ ကျွန်မနဲ့အတူ မီးငြိမ်း နေတဲ့လူတွေက ဥက္ကာပျံကို မချဉ်းကပ်နိုင်ဘူး"

"အဲ့လောက်သာ လွယ်မယ်ဆိုရင်တော့....ဒီပြဿနာက ကောင်းကင်စည်း ဖြစ်မလာဘူး" ဇူအန် သက်ပြင်းကြီးကြီးချလိုက်သည်။

ဘာကြောင့် ကောင်းကင်စည်းဖြစ်နေရလဲ ဇူအန် သိသွားပြီ။ ကောင်းကင်

က ကြယ်များနှင့် သက်ဆိုင်နေပြီး သေခြင်းတရားနှင့်လည်း ပတ်သက်နေသည်။

"ဘာလို့လဲ" ရှောင်းရွယ်ယင် နားမလည်ပေ။

"ကျွန်မမှတ်မိသလောက် ရှင်လည်း အဲဘက်ကို သွားသေးတယ်မလား ။ ဘယ်သူရေးသွားလဲ ရှင်သိလောက်တာပဲ"

"အဲတာကြောင့် ဒီပြဿနာမှာ အဖြေမရှိဘူးလို့ ငါပြောတာပေါ့" ဇူအန် ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

"ကောင်းကင်က ကျလာတည်းက စာကြောင်းက ပါလာပြီးသားဖြစ်နေတာ"
